

AUTE DE 13 DE DESEMBRE DE 1995

Recurs de Suplicació: resolucions recurribles

RESULTANT: Que l'Hble. Batlle el Sr. Joan CASAJOANA GARRIGOS va dictar SENTÈNCIA en data 8 de març de 1994, en la causa amb núm.81-FD/93, acorda absoldre a Pere S.M. i Ferran D.R.A. de les faltes que els imputava el Ministeri Fiscal.

RESULTANT: Que l'advocat del Sr. Pere S.M., el Sr. Antoni MORELL MORA, interposa recurs d'apel·lació contra la sentència esmentada.

RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts dicta sentència en data 13 de juliol de 1995, acorda confirmar la sentència del Tribunal Unipersonal dels Batlles de data 8 de març de 1994, absolut a Ferran D.R.A. de la contravenció penal que se li imputava.

RESULTANT: Que notificades les parts, l'advocat del Sr. Pere S.M., el Sr. Antoni MORELL MORA interposar recurs de suplicació contra l'esmentada sentència del M.I. Tribunal de Corts de data 13 de juliol de 1995 essent el recurs, fonamentat en el següent motiu de l'article tercer del Decret de 13 de juliol de 1990:

art.3.4: "Per no contenir la sentència la narració precisa del fet o fets que es considerin provats o no tenir fonamentació jurídica".

RESULTANT: Que emplaçades les parts i el Ministeri Fiscal van comparèixer davant del Tribunal Superior de Justícia Sala Penal dintre del termini legalment concedit; l'advocat de Pere S.M. el qual en el seu escrit de compareixença ratifica el seu escrit de recurs de suplicació. El Ministeri Fiscal manifesta que no procedeix admetre el recurs interposat per Pere S.M., basant-se en el que estableix el Títol VIII Dels Recursos- del Codi de Procediment Penal, especialment l'article 227 apartat 8, així com també els articles 276 i 282.

CONSIDERANT: Que el recurs de suplicació, regulat pel Decret de 13 de juliol de 1990, compleix en el Principat d'Andorra, una funció equivalent a la que en altres sistemes processals europeus es coneix com el recurs de cassació, el qual no està obert a cap tipus de control ni

permet impugnar totes les resolucions judicials dictades en qualsevol procediment. L'article 2 de l'esmentat Decret regulador del recurs de suplicació contempla les resolucions recurribles en suplicació, són les següents: 1- Les sentències dictades en primera instància pel Tribunal de Corts. 2-Els autes de sobreseïment les altres decisions d'aquell Tribunal que impedeixin la prossecució de la causa. 3-Els autes que en període d'execució de sentència fixin indemnitzacions de qualsevol naturalesa. El recurrent pretén que la sentència dictada per l'Hble. Batlle (no pel Tribunal de Corts, encara que confirmat per aquest Tribunal en grau d'apel·lació) sigui una resolució impugnoble en tràmit de suplicació. Tal cas no correspon al present recurs, amb que es pretén impugnar la sentència, doncs es tracta d'una resolució dictada per l'Hble. Batlle i no pel Tribunal de Corts, contra la qual ja es va interposar recurs d'apel·lació, que el Codi de Procediment Penal estableix en l'article 219. En la causa de referència el Tribunal de Corts ha actuat solament com òrgan ad quem per conèixer del recurs d'apel·lació interposat contra la resolució del Batlle.

CONSIDERANT: Que per tot l'esmentat, procedeix inadmetre el recurs de suplicació interposat pel Sr. Pere S.M..

Vist la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

A C O R D A

1.-Declarar la inadmissió del recurs de suplicació interposat pel Sr. Pere S.M., mitjançant el seu advocat el Sr. Antoni MORELL MORA.

2.-Imposar les costes processals al recurrent.

3.-La remissió de la present causa al M.I. Tribunal de Corts, amb la certificació d'aquesta resolució, amb els efectes escaients

Així ho acorden, manen i signen els Magistrats de Tribunal Superior de Justícia Sala Penal, en dono fe.